'Η Κυβέρνησις συνεχῶς ὑποσχέσεις ἐκπέμπει πρὸς τὰς Πάτρας. Καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστώσεων ἀλληλοδιαδέχονται. Οὐδὲν ὅμως τὸ ἀξιόλογον ἔργον ἔγινε μέχρι τοῦδε !

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

'Αξιεπαίνως ἐργάζονται αἱ φιλανθρωπικαὶ ὀργανώσεις διὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς ἐνδεεῖς κατὰ τὸ Πάσχα. Οἱ δυνάμενοι ἂς ἐνισχύσουν τὴν προσπάθειάν των.

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Η ΕΞΟΔΟΣ, ΘΕΙΑ ΝΥΞ

Τοῦ κ. ΑΘΑΝ. ΖΑΒΙΤΣΑΝΑΚΗ

Καὶ πάλιν σήμερον οἱ Μεσολογγῖται, συνεχισταὶ τῶν ἐνδόξων παραδόσεων τῶν προγόνων των, θὰ ἀκολουθήσουν τὴν ἱστορικὴν ὁδόν, τὴν τιμωμένην εἰς τὸ ὁμώνυμον ποίημα τοῦ φιλέλληνα ποιητοῦ τῆς Ὁδοῦ Βύρωνος, πρὸς τὸν κῆπον τῶν 'Ηρώων ἐκείνων, ποὺ ἔπεσαν κατὰ τὴν δραματικὴν ἐκείνην νύ-

ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟΝ
(Εἰκών, φυλασσομένη εἰς τὴν Πινακοθήκην τῆς 'Ιερᾶς Πόλεως)

κτα τῆς 'Εξόδου, πού, κατὰ τὸν ποιητήν, «τὴν τρέμει ὁ λογισμός», διὰ νὰ ἀποδώσουν τὴν αἰωνίαν τιμὴν πρὸς τοὺς προμάχους τῆς ἐλευθερίας. Μὲ θρησκευτικὴν κατάνυξιν, ἀνάμεσα στοὺς ψαλμοὺς τοῦ κλήρου, «τὴν κοινὴν 'Ανάσταση πρὸ τοῦ πάθους πιστούμενος, ὁ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός», καὶ μὲ ἐθνικὴν ἔξαρσιν θὰ ἀτενίσουν τὸ ἀνέσπερον φῶς, ποὺ ἀκτινοβολεῖ ἡ μεγάλη θυσία τῆς θείας ἐκείνης νυκτός.

Καὶ τὴ δέησι αὐτή, ποὺ ὕψωσαν σὲ λατρεία οἱ ὑπέροχοι ἀγῶνες τοῦ 'Επισκόπου 'Ιωσὴφ στὸν 'Ανεμόμυλο, ἡ μεγάλη νίκη τῆς Κλείσοβας, ὅπου ἐφονεύθη ὁ ἀρχηγὸς τῶν Αἰγυπτίων, ναύαρχος Χουσεΐν, ὁ δαυλὸς τοῦ Χρ. Καψάλη καὶ ἡ μεγαλειώδης ἀντίστασις στὸ ἱστορικὸ μοναστήρι τοῦ "Αη - Συμιοῦ κατὰ τοῦ ἰπποικοῦ τοῦ Μουσταφάμπεη, οἱ ὁποῖοι συνθέτουν τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας χάριν τῶν εὐγενῶν ἰδεωδῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος. Οἱ τρεῖς ἄετοὶ τῆς 'Εξόδου: Νότης Μπότσαρης, Δημήτριος Μακρῆς καὶ Κίτσος Τζαβέλλας καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Μεσολογγιτῶν Θανάσης καὶ Γιαννάκης Ραζικότσικας, ἀποτελοῦν τὰς μεγάλας μορφὰς τοῦ ἀγῶνος καὶ θὰ παραμείνουν ἐσαεὶ οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς μεγάλης θυσίας διὰ τὴν ἐλευθερίαν.

'Η "Εξοδος τοῦ Μεσολογγίου ἀπετέλεσε τὸ ἐνδοξώτερον γεγονὸς τῆς 'Επαναστάσεως τοῦ 21 καὶ προεκάλεσε παγκόσμιον συγκίνησιν καὶ θαυμασμόν. Ποιηταὶ καὶ λόγιοι, ἐπιφανεῖς ζωγράφοι ἐνεπνεύσθησαν σκηνὰς μεγαλείου ἀπὸ τὴν "Εξοδον. 'Ο Βίκτωρ Οὺγκὼ καὶ ὁ Σατωβριάνδος ὑμνοῦσι τὴν θυσίαν τῶν ἐξοδικῶν τοῦ Μεσολογγίου. 'Ο Εὐγένιος ντὲ λὰ Κρουὰ συνθέτει τὸν περίφημον πίνακά του «'Η 'Ελλὰς ἐκ τῶν ἐρειπίων τοῦ Μεσολογγίου». 'Ο Ντὲ λὰ Σὰκ «τὴν θυσίαν τῆς Μεσολογγίτισσας». 'Απὸ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Μεσολογγίου ἐνεπνεύσθη ὁ Διονύσιος Σολωμὸς καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν ἔπαυλιν Στράνη τῆς Ζακύνθου, ὅπου διέμενε, τὸν "Υμνον εἰς τὴν 'Ελευθερίαν, τὸν ὁποῖον ἐκόμισεν εἰς τὸ Μεσολόγγιον ὁ πρωθυπουργὸς Σπυρίδων Τρικούπης.

'Η 'Ιερὰ Πόλις τοῦ Μεσολογγίου ἑορτάζει σήμερον τὴν μεγάλην 'Εθνικὴν 'Επέτειον. Μὲ δάκρυα εὐγνωμοσύνης καὶ ρόδα, ἂς ράνωμεν τοὺς τάφους τῶν ἀνδρείων 'Αθανάτων τῆς 'Εθνικῆς 'Ιδέας καὶ μὲ ἱερὴ συγκίνησιν ἂς ἀτενίσωμεν τὸ λαμπρὸ ἀστέρι τῆς 'Ελευθερίας, ποὺ ἔλαμψεν εἰς τὸ ἐθνικὸν στερέωμα κατὰ τὴν θείαν ἐκείνην νύκτα τῆς "Εξόδου.

ΑΘ. ΖΑΒΙΤΣΑΝΑΚΗΣ
'Αθῆναι

«ΙΔΟΥ ΑΝΑΒΑΙΝΟΜΕΝ...»

Πορεία εὐθύνης

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Αἰχμάλωτοι τῆς Μεγάλης 'Εβδομάδος ἀπὸ τὴν Βαϊοφόρο Κυριακή, ποὺ «τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, λαμπροφορεῖ.

Μὲ δέος καὶ κατάνυξι θὰ σταθοῦμε καὶ πάλι μάρτυρες τῆς μοναδικῆς θυσίας καὶ τοῦ ἐνδόξου θριάμβου. Εἴτε ψυχροὶ καὶ διστακτικοὶ «ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦντες τὰ γενόμενα», εἴτε πάσχοντες καὶ συμπονοῦντες «τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες», θὰ ἀκολουθήσωμε στὴν ἀνηφορικὴ καὶ αἱματόβρεχτη πορεία, Του, ὅλοι χωρὶς ἐξαίρεσι θὰ δώσουμε τὴν προσοχή μας.

'Απὸ τὴν πρώτη ἡμέρα θὰ μεταφερθοῦμε στὴν συγκινητικὴ στιγμή, ποὺ ὁ μάρτυς τῆς 'Αγάπης προχωρεῖ πρὸς τὴν μεγάλη πόλι τῶν μικρῶν λογισμῶν, τὴν προφητόνο πόλι, μὲ τὴν ἰδιόρρυθμη συνοδεία του. Πορεύεται γαλήνιος σὰν τὴν ἀκύμαντο θάλασσα τῆς Πατρίδος του καὶ γλυκὺς καὶ φωτοβόλος σὰν τὸν ἥλιο, ποὺ ἀνακύπτει μέσα ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς Τιβεριάδος. «'Ιδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς 'Ιεροσόλυμα», θὰ ἀρχίση νὰ μᾶς λέγη. Εἶναι μία μεγαλόπρεπη μουσικὴ εἰσαγωγὴ στὴν μυστηριώδη συμφωνία τῶν παθῶν ὁ λόγος Του.

"Ενα πλῆθος κόσμου τὸν συνακολουθεῖ στὴν πορεία Του. Καὶ ἕνας ὕμνος χαρμόσυνος καὶ διθυραμβικὸς θὰ ξυπνήση τὴν ἠχώ, τῶν τριγύρω βουνῶν κατὰ τὴν θριαμβευτικὴ εἴσοδό του. Καὶ ὁ φρικιασμὸς τοῦ ἐνθουσιῶντος λαοῦ θὰ σείση τὴν προφητοκτόνο πόλι μὲ τὰ ὡσανά.

'Απὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἀντηχοῦν οἱ ἀναπαλμοὶ τῆς φωνῆς τοῦ παλαιοῦ προφήτου «Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών. 'Ιδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνου καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου»!

★

'Αλλὰ ὁ θριαμβευτὴς δακρύζει! Διοπτεύει τὸ μέλλον τῆς ἑστίας τοῦ 'Ισραὴλ καὶ στενάζει. Μελαγχολεῖ στὸ ὅραμα τὸ συγκλονιστικὸ τῶν αὐριανῶν τραγικῶν ἐρειπίων τῆς 'Ιερουσαλήμ. Ξεφυλλίζει καὶ τὴν ἱστορία τῆς μελλοντικῆς ἀνηκούστου συμπεριφορᾶς τοῦ ἀστάτου 'Ιουδαϊκοῦ ὄχλου καὶ λυπεῖται.

'Ο χωρὶς βάθος ἐνθουσιασμὸς θὰ μεταβληθῆ σὲ λίγο σὲ ἀποδοκιμασία φρικτὴ γιὰ τὸν Εὐεργέτη, ποὺ θὰ ξεσπάση στὴ μυριόστομη κατάρα «ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν». Εἶναι τόσον ἐφήμερος ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτός. Φρύγανα, ποὺ ἀνάβουν κροταλίζοντα καὶ ὑψώνουν λάμπαδο φανταχτερό. "Ενας ἐνθουσιασμός, ποὺ θὰ μετα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΤΟ 1821

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΜΠΟΥΡΑ

'Απὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τῆς 'Επαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ οἱ Τοῦρκοι τῶν Πατρῶν, τρομοκρατημένοι ἀπὸ τὸν ἀναβρασμὸν τῶν 'Ελλήνων, ἐκλείσθησαν εἰς τὸ Φρούριον μὲ τὰς οἰκογενείας των. Οἱ Πατρινοί, ἀφοῦ ἔστειλαν καὶ αὐτοὶ τὰς ἰδικάς των εἰς τὰ Νεζερὰ διὰ μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν, ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς διαφόρους ὁπλαρχηγοὺς βοήθειαν. Πράγματι, ἔσπευσαν ἀρκετοὶ καὶ οἱ ἐγκλεισμένοι Τοῦρκοι δὲν ἑτοιμοῦσαν νὰ ξεμυτίσουν. Οἱ "Ελληνες εἶχαν ἐξοικονομήσει πέντε κανόνια ἀπὸ τὰ ναυλοχοῦντα εἰς τὸ λιμάνι πλοῖα καὶ ἤρχισαν νὰ κτυποῦν τὸ Κάστρο. "Εγραψαν, ἐπίσης, εἰς τοὺς Μεσολογγίτες καὶ Γαλαξειδιῶτες καὶ ἐζήτουν νὰ διαθέσουν καὶ αὐτοὶ τὰ πλοῖα των. 'Εν τῷ μεταξύ, τὸ σχέδιον τῶν πολιορκητῶν ἐπροχώρει καὶ ἡ ἀνατίναξις τῆς πόλεως κάτω ἀπὸ τὸ Φρούριον ἐπλησίαζε. Τότε ὁ μισέλλην "Αγγλος πρόξενος τῶν Πατρῶν, παρακολουθῶν ὅτι τὸ λαγοῦμι, δηλαδὴ ἡ ὑπόνομος, προχωρεῖ καὶ θὰ ἐπακολουθοῦσε ἡ ἀνατίναξις, ἔστειλε τὴν νύκτα τῆς 2ας 'Απιλίου τὸν διερμηνέα του Βαρθόλδον εἰς τὸν Γιουσοὺφ πασὰν εἰς τὸ Ρίον νὰ τὸν εἰδοποιήση νὰ σπεύση πρὶν ἢ τὸ Κάστρο ἀνατιναχθῆ. Ταὐτοχρόνως, ἔστειλε κυανόλευκα ἐθνόσημα, ἀπὸ τὰ ἴδια ποὺ ἐχρησιμοποίουν οἱ "Ελληνες, διὰ νὰ τοὺς ἐξαπατήση, παρεῖχε δὲ πληροφορίας ποῖον δρόμον ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήση, ὥστε νὰ κτυπήση ἀπὸ τὰ νῶτα τοὺς πολιορκητὰς τοῦ Φρουρίου.

'Ο Γιουσούφ, χωρὶς νὰ χάση καιρόν, ἐξεκίνησεν ἀμέσως μὲ ὀκτακοσίους ἄνδρας — ἐξημέρωνεν ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων — καὶ κατέλαβε τοὺς πολιορκητὰς τοῦ Κάστρου ἐξαπίνης. 'Ο μισέλλην Γκρὴν μὲ τοὺς πράκτοράς του διέσπειρε τὸν πανικόν, ὅτι δήθεν ἔφθασαν εἰς τὴν 'Ακαρνανίαν 15 χιλιάδες 'Αλβανοὶ καὶ ὅτι ἐπλησίαζεν ὁ Τουρκικὸς στόλος μὲ ἄλλας δυνάμεις.

Καὶ γράφει ὁ Π. Πατρῶν Γερμανὸς στὰ ἀπομνημονεύματά του, τὰ ἐπακολουθήσαντα: «Οἱ ὀλιγάριθμοι καὶ ἀπειροπόλεμοι ἀγωνισταὶ διεσκορπίσθησαν, ἄρχισαν νὰ φεύγουν ἔξω τῆς πόλεως, παρατήσαντες ὅλας τὰς θέσεις των καὶ τὴν μπαταριάν. 'Ο Γιουσοὺφ πασᾶς, ἐνωθεὶς μὲ τοὺς ἐντὸς τοῦ Φρουρίου Τούρκους, εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως δὲν ἐτόλμησε νὰ εἰσχωρήση, ὥρμησε δὲ εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως καὶ ἔβαλε πυρκαϊὰς εἰς πολλὰ μέρη καὶ ἐπροχώρησε καὶ ἔξω τῆς πόλεως, μέχρι τῆς Μονῆς Γηροκομείου καὶ τῆς 'Εγλυκάδος, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὕρη οἰκογενείας ἀγωνιστῶν πρὸς αἰχμαλωσίαν, ἀλλ' οὐδὲν εὑρῆκεν. Οἱ ἀρχηγοί, βλέποντες ὅτι τοὺς ἀφῆσαν μόνους καὶ τὴν πόλιν ἔρημον, μὲ ἑξήκοντα περίπου σωματοφύλακας, καὶ ὅτι κινδύνευαν ἐὰν ἔμεναν μέσα, ἐβγῆκαν εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως, προσπαθοῦντες νὰ συντάξουν τοὺς φοβηθέντας. Μόνον ὀλίγοι, κεκλεισμένοι πρὸς τὸ μέρος τῆς 'Αγίας 'Αλεξιωτίσσης καὶ 'Αγίας Παρασκευῆς, πολεμοῦντες, ἐφόνευσαν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν Τούρκους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφάνησαν τὰ σημεῖα, ποὺ τοὺς εἶχεν ἐφοδιάσει ὁ χαμερπὴς "Αγγλος πρόξενος. Λίγοι ἐναπομείναντες, μὴ βλέποντες βοήθειάν τινα, ἐξῆλθον καὶ αὐτοὶ περὶ τὸ δειλινόν, ὡς καὶ οἱ ἀρχηγοί, ἀπελπισθέντες καὶ βιασθέντες ἀπὸ τὰς πέριξ πυρκαϊάς, καὶ προσεπάθουν ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως νὰ συγκεντρώσουν δυνάμεις καὶ νὰ εἰσέλθουν διὰ νυκτὸς εἰς τὴν πόλιν. 'Αλλὰ ματαίως. Διότι οἱ περισσότεροι, συναθροισμένοι ἀπὸ τὰ χωριά των, ἄοπλοι καὶ ἀσυνήθιστοι ν' ἀντιπαραταχθοῦν εἰς πόλεμον, γενημένοι καὶ ἀνατεθραμμένοι εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας καὶ τῆς τυραννίας τῶν Τούρκων, ἔφευγον ἀγεληδὸν καὶ ἕκαστος ἐφρόντιζε πῶς νὰ φυλάξη τὸν ἑαυτόν του».

"Ετσι πέρασε ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων τοῦ 1821 εἰς τὰς Πάτρας, ποὺ ἔδωσαν τὸ σύνθημα τῆς 'Ελευθερίας εἰς ὅλην τὴν 'Ελλάδα.

Εἶναι ἐνδιαφέροντα τὰ γεγονότα αὐτά, διότι ἀποτελοῦν τὴν ἀπαρχὴν τῶν μεγάλων ἀπελευθερωτικῶν προσπαθειῶν τοῦ ἐπαναστατημένου "Εθνους. Συνθέτουν τὴν χρυσῆν ἁλυσίδα τῶν λαμπρῶν γεγονότων καὶ τῶν ἐπικῶν ἀνδραγαθημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπισφραγίζονται μὲ τὴν ἡρωϊκὴν "Εξοδον τοῦ Μεσολογγίου, τῆς ὁποίας τὴν ἐπέτειον ἑορτάζομεν τὴν σημερινὴν ἡμέραν.

ΓΕΩΡΓ. Π. ΜΠΟΥΡΑΣ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΥ ΖΙΡΑΡ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ καὶ ὁ κόσμος του

ΙΑ'

Χρειάζεται καλὴ ἀνατροφὴ τὸ παιδὶ γιὰ νὰ γίνη καὶ γενναῖο. 'Όταν ἀφήνεται μόνο ν' ἀντιμετωπίση τὶς κακὲς του κλίσεις, γίνεται ἄθυρμα τῶν ἐλαττωμάτων του καὶ δοῦλο τῶν παθῶν του.

Γιὰ νὰ γίνη ἄνθρωπος ἀξίας καὶ γενναῖος, πρέπει νὰ συνηθίση στὴ πειθαρχία· ἔχει ἀνάγκη ν' ἀποκτήση τὴν ἕξι τῆς ὑποταγῆς, τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως. Καὶ δὲν ἀρκεῖ νὰ ὑποδεικνύωμε στὸ παιδὶ τὰ καθήκοντά του· πρέπει ν' ἀποκτήση καὶ τὴ συνήθεια αὐτῶν. Οἱ καλὲς συνήθειες εἶναι μιὰ προγύμναστις γιὰ τὶς καλὲς πράξεις. Ἐκεῖνο, ποὺ θὰ κάνη τὸ παιδὶ σταθερὰ ἀπὸ τῆς μικρᾶς του ἡλικίας, θὰ τὸ συνεχίση εὐχαρίστως ὅταν μεγαλώση, γιατὶ ἡ συνήθεια, ὡς γνωστόν, ἀποτελεῖ δευτέρα φύσι.

Χρήσιμο στὸ παιδὶ ἂν τοῦ ἀναπτύξωμε μόνον τὴν ἱκανότητα τῆς μαθήσεως καὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ παραμελήσωμε τὴν κουρσαία ἱκανότητα - μοναδικὴ πηγὴ γιὰ τὴν ἀνώτερη ἀγάπη καὶ τὸ εὐγενὲς πάθος: τὴν θέλησι.

★

Κατὰ τὴν ὀπισθοχώρησι τῶν Γάλλων ἀπὸ τὴν Ρωσία, μιὰ παγερὴ νύκτα ἐξύπνησε ὁ Ναπολέων καὶ ἐβγῆκε ἀπὸ τὴ σκηνή του. Σκοτάδι ἐβασίλευε παντοῦ καὶ ὅλο τὸ στρατόπεδο ἦταν σκεπασμένο ἀπὸ χιόνι. Μόλις ἐπρόκειτο νὰ γυρίση στὴ σκηνή του, ὁ Ναπολέων διέκρινε, μακρυά, φῶς καῖει σὲ μιὰ σκηνή. "Εκπληκτος καὶ περίεργος νἀμάθη τί συμβαίνει, ἔστειλεν ἐπὶ τόπου ἕνα ὑπασπιστή του.

«Μεγαλειότατε, τοῦ εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς ὅταν ἐγύρισε, εἶναι ὁ συνταγματάρχης Ντρουὸ καὶ ἐργάζεται».

'Η ἀγρυπνία ἦταν ἐπίπονη καὶ ἡ ἄλλη ἡμέρα περισσότερο σκληρή· ἐν τούτοις, μόλις ἄρχισε νὰ ξημερώνη, ὁ Ντρουὸ ἦταν ἕτοιμος μὲ τὸ ἄλογό του καὶ ἐπολέμησε γενναῖα μέχρι τὸ βράδυ.

'Ο Ναπολέων ἦταν παρὼν ὅλην ὁ Ντρουὸ ἐπολεμοῦσε μὲ γενναιότητα, ἄλλα δὲν τοῦ εἶπε ποτέ· μετὰ τρεῖς ἑβδομάδες τὸν προήγαγε σὲ στρατηγὸ καὶ τὸν προσέλαβε στὸ αὐτοκρατορικὸ ἐπιτελεῖο.

"Οταν ὁ ἀνώτατος αὐτὸς ἀξιωματικὸς παρουσιάσθη γιὰ νὰ εὐχαριστήση τὸν Ναπολέοντα, ἐκεῖνος τοῦ λέγει: Ντρουό, εἶσαι ἕνας γενναῖος στρατιώτης.

—Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ στρατηγός, φοβᾶμαι τὸν Θεό· αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμίς μου.

'Ο Ντρουό, ὁ γενναῖος στρατιώτης, εἶχεν ἀνατραφῆ στὴ φτώχεια, στὴν ἐργασία καὶ στὴν αὐταπάρνησι.

Τὸ ἔργον τῆς ὀρθῆς καὶ ὑγιοῦς ἀνατροφῆς φωνάζει στὶς ψυχές: ὑψηλότερα, ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν ἡδονή, ποὺ ὁδηγεῖ στὴ καταισχύνη· ὑψηλότερα ἀπὸ τὸν πλοῦτο, ποὺ ἀποξηραίνει καὶ σκληρύνει τὴ καρδιά, τὴν κάνει νὰ λιμοκτονᾶ καὶ τῆς ἐμποδίζει τὸν δρόμο πρὸς τὶς κορυφές... Ὑψηλότερα ἀπὸ τὴ δόξα, ποὺ θαμπώνει. Ὑψηλότερα ἀπὸ τὴ δημοτικότητα, ποὺ συχνὰ ἐξευτελίζει καὶ κάνει τὸ ἄτομον νὰ προδίδη τὸ καθῆκον.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

Μετὰ τὸ γάλα καὶ τὶς πρῶτες ἀγρύπνιες, τὸ παιδὶ πέρνει ἀπὸ τὴ μητέρα του τὶς ἰδέες, τὶς ἐντυπώσεις, τὶς κρίσεις, τὶς συνήθειες, ὅλα αὐτά, ποὺ ἀφομοιώνουν τὴ ζωή της καὶ θὰ σχηματίσουν τὸν χαρακτῆρα του καὶ θὰ τοῦ δώσουν τὴν ἠθική της φυσιογνωμία.

Πρέπει νὰ περάσουν μῆνες γιὰ νὰ γνωρίση τὸ παιδί, ἀφ' ὅτου γεννηθῆ, τὸν πατέρα του. Τοὺς ξένους οὔτε τοὺς ἀντιλαμβάνεται κἂν. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, μόνον ἡ μητέρα εἶναι τὸ πᾶν γιὰ τὸ παιδί της. 'Ασκεῖ ἐπάνω του μιὰ ἀκατανίκητη, θαυμαστὴ δύναμι. 'Αποτυπώνει στὴ ψυχή του ἴχνη ἀνεξίτηλα.

Τὸ παιδὶ προσδέχεται, μὲ βουλιμία, τὶς ἰδέες, ποὺ τοῦ μεταδίδει ἡ μητέρα του, τὰ αἰσθήματα, ποὺ τοῦ ἐμπνέει καὶ τὶς κατευθύνσεις, ποὺ τοῦ ἐνσταλάζει.

'Η γυναίκα δὲν ἠμπορεῖ τίποτε ὑψηλότερο νὰ κάμη στὴ γῆ ἀπὸ τὸ νὰ ἀναθρέψη ὅπως πρέπει τὸ παιδί.

Τὸ παιδὶ εἶναι μιὰ ἠχώ, ποὺ ἀντιλαλεῖ τὴ φωνή, τὴν ὁποία ἀκούει· ἕνα κάτοπτρο, ποὺ ἀντανακλᾶ τὴ προβαλλομένη εἰκόνα· ἕνα κλειδοκύμβαλο, ποὺ ἀποδίδει τὶς ἁρμονίες, τὶς ὁποῖες διοχετεύει στὰ εὐαίσθητα πλήκτρα του ἡ μητρικὴ ἔμπνευσις.

Εὐτυχισμένα τὰ παιδιά, ποὺ οἱ μητέρες τους ξέρουν νὰ ἐνσταλάζουν στὴ διάνοιά τους τὶς ἄγιες ἀλήθειες, στὴ καρδιά τους τὰ ἁγνὰ αἰσθήματα καὶ στὴ συνείδησί τους τὶς εὐγενεῖς καὶ ἀξιοπρεπεῖς συνήθειες.

★

Τὸ παιδὶ ὀφείλει ν' ἀγαπᾶ τὴ μητέρα του εἰς ἀναγνώρισιν καὶ ὡς ἀνταμοιβὴ τῆς ἀγάπης, ποὺ τοῦ ἔδειξε καὶ θὰ ἔχη γι' αὐτὸ πάντοτε, ὑποβαλλομένη σὲ κάθε θυσία.

"Ο,τιδήποτε καὶ ἂν κάμη τὸ παιδὶ γιὰ τὴ μητέρα του, ποτὲ μὰ ποτὲ δὲν θὰ μπορέση νὰ τῆς ἀποδώση ὅ,τι τῆς ἐστοίχισε, κυρίως κατὰ τὰ δύο πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του.

Τὸ παιδί, ποὺ ἀγαπᾶ τὴ μητέρα του, στενοχωρεῖται γιὰ τοὺς κόπους της καὶ λυπεῖται ὅταν ὑποφέρη, ὅπως πάλιν εὐφραίνεται γιὰ τὴν εὐτυχία καὶ τὶς χαρές της.

'Η ἀγάπη τοῦ παιδιοῦ πρὸς τὴ μητέρα του ἐκφράζεται μὲ ἀκλόνητη καὶ ἀναλλοίωτη ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴ κοσλωσύνη της.

Τὸ παιδὶ πρέπει ν' ἀνοίγη τὴ καρδιά του στὴ μητέρα του καὶ νὰ μὴν ἔχη τίποτε τὸ μυστικὸ ἀπ' αὐτήν. Τὰ λάθη, ποὺ εἶναι ἐπόμενον νὰ κάνη ὅταν μπαίνη στὸν κόσμο, θὰ τὰ ἐπανορθώνη τόσο εὐκολώτερα ὅσο ἔχει μεγαλείτερη ἐμπιστοσύνη στὴ μητέρα του μέσα στὸ σπίτι καὶ στὸν Οἰκονόμο τῆς 'Εκκλησίας.

Τὸ παιδὶ ἠμπορεῖ ἀβίαστα νὰ ἐμπιστεύεται στὴ μητέρα του, γιατὶ αὐτὴ βλέπει καθαρώτερα ἀπ' αὐτό, αὐτὴ γνωρίζει καλλίτερα τὴ ζωή, ἡ πεῖρα τὴν ἔχει διδάξει πολλά. Γιὰ τὸ παιδί της, ἡ μητέρα εἶναι φῶς, ὁδηγός, φάρος, ποὺ προσδιορίζει καὶ ἐπισημαίνει τὰς ὑφάλους καὶ τὸ λιμάνι.

Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ ἐμπιστεύεται στὴ μητέρα του, γιατὶ ἡ μητέρα του εἶναι ἡ προσωποποίησις τῆς καλωσύνης, ποὺ συγκατανεύει στὴ μικρότητά του, τῆς καλωσύνης, ποὺ συμπαθεῖ καὶ συμπάσχει στοὺς πόνους του,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

γκρέκα

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΛΑΣΤΙΚΑ

PIRELLI

ποὺ ἐξάγονται εἰς ὅλον τὸν κόσμον

πωλοῦνται στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ

350 ΠΡΑΤΗΡΙΑ

ΣΤΗ ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΗ ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

'Αγοράστε Ἑλληνικὰ ἐλαστικά. Μπορεῖτε νὰ τὰ προμηθευθῆτε στὴν καλύτερη ποιότητα καὶ τώρα στὴν χαμηλότερη τιμή.

19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1965
ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

—Πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαὸν τῆς πόλεως Πατρῶν

Τὸ Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν, προσεγγίζει. Τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς πανηγύρεως τῆς ἀγάπης φωτίζει τὰς ψυχὰς μὲ τὴν χαραυγὴν τοῦ Πασχαλινοῦ κόσμου. 'Αλλὰ τὸ ἅγιον τοῦτο φῶς φωτίζει, περισσότερον κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, καὶ τὸ δρᾶμα τῆς δυστυχίας, τὸ δρᾶμα τοῦ πόνου καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως τὸ δρᾶμα τοῦ πόνου τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἐπλήγησαν ἀπὸ τὴν τελευταίαν δοκιμασίαν τῶν σεισμῶν. Μιὰ στρατιὰ δυστυχῶν, τὰ κύματα τῶν ὁποίων ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν συντρίβονται πρὸ ἡμῶν, κυλίεται γύρω μας: συντριμμέναι μητέρες, ἄστεγοι, ἄρρωστοι, ὀρφανά, ἄνεργοι... καὶ ἄλλοι «ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός».

Συνεχόμενοι ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὰ δάκρυα ὅλων αὐτῶν ζητοῦμεν τὴν βοήθειαν τῶν πάντων. Καλούμεθα εἰς τὰς σκοτεινὰς καλύβας τοῦ πόνου νὰ φέρωμεν τῆς ἀγάπης τὸ ἱλαρὸν φῶς. Τὴν ἐκκλησιν ταύτην δι' ἐμοῦ τὴν κάμνει ἡ 'Εκκλησία καὶ διὰ τῆς 'Εκκλησίας ὁ Κύριος. «'Εφ' ὅσον βοηθεῖτε ἕνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου τούτων — μᾶς λέγει — ἐμὲ βοηθῆτε»; Θὰ μείνωμεν ἀδιάφοροι εἰς τὴν ἔκκλησίν Του; Τὰς ἡμέρας αὐτὰς Αὐτὸς ὁ ἴδιος, μὲ τὸν φωτοστέφανον τοῦ μαρτυρίου Του, ἐπισκέπτεται καὶ κρούει τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν Του. «'Ιδοὺ ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω», ἐπαναλαμβάνει.

'Η 19 'Απριλίου, ὡρίσθη ἐφέτος ὡς ἡμέρα τῶν πτωχῶν. Κατ' αὐτὴν κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῶν ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων θὰ προσέλθουν διὰ νὰ παραλάβουν τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν ἕκαστος θὰ θελήση νὰ δώση. Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς πατρικῶς, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου, νὰ ἐνθυμηθῶμεν ἰδιαιτέρως τοὺς πληγέντας ἀπὸ τὴν τελευταίαν δοκιμασίαν καὶ νὰ μὴ ὑστερήσωμεν, δίδοντες ἐκ τοῦ περισσεύματος οἱ μέν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος οἱ ἄλλοι, ὥστε κατὰ τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς 'Αναστάσεως οἱ πάντες «πλούσιοι καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων» νὰ συνευφραν θῶμεν.

"Ενθερμος πρὸς Κύριον Εὐχέτης
'Ο Μητροπολίτης
+ 'Ο Πατρῶν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ